

If you close your eyes and lose in your imagination,
you will be stuck in an impossible dream forever
On the other hand, you open your eyes
to face the reality,
you will find out that your world has changed...

ถ้าคุณหลับตาแล้วเอาแต่จินตนาการ
คุณก็จะอยู่แต่ในความฝันที่ไม่มีวันเป็นจริง
แต่เมื่อใดที่คุณลืมตาขึ้นมาพบกับความจริง
คุณจะพบว่าโลกของคุณได้เปลี่ยนไปแล้ว...

Superb game exist not only in dreams.
เกมสุดเลิศที่ไม่ได้มีแค่ในจินตนาการอีกต่อไป

Are you ready?
คุณพร้อมหรือยัง?

The game starts right here right now!
มันกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว ณ บัดนี้!

1

"เกมใหม่ที่กำลังมาแรงที่สุดในขณะนี้ ต้องยกให้ 'BLISSY GUY' เกมจีบหนุ่มที่ออกมาละลายใจสาวน้อยใหญ่กันอย่างถล่มทลาย ด้วยเนื้อเรื่องที่สนุกสนาน ภาพกราฟิกเสมือนจริง รวมทั้งตัวละครหนุ่มๆ ที่มีให้คุณเลือกหลายแบบหลายสไตล์ เอาล่ะ! วันนี้ใครที่ยังไม่ได้จับจองเป็นเจ้าของล่ะก็...รีบหน่อยนะ เพราะหัวใจคุณอาจจะพลาดโอกาสเดินตึกตักก็ได้ สาวๆ คร้าบ หนุ่มๆ เขายังรอให้คุณเป็นเจ้าของหัวใจอยู่น้า~"

"กรี๊ดดด~ บั้นแกเห็นหรือเปล่า ดูอยู่หรือเปล่า" เพื่อนรักของฉันกำลังเขย่าแขนฉันสุดแรง เพื่อให้ดูโฆษณาเกมจีบหนุ่มบ้าบอนั่น

"อืมๆ" ฉันพยักหน้าอย่างขอไปที

"บั้น! แกช่วยตั้งใจดูหน่อยได้มั๊ยเล่า!!! นี่ใกล้จะถึงปริวิวแล้วนะ" เพื่อนฉันคนเดิมพูดพลางเอาพีเอสพีมายัดใส่หน้าฉัน

"แกจะให้ฉันดูตัวการ์ตูนแล้วกรี๊ดๆ กับแกนั่นหะ =O="

"ออกมาแล้วววว~" ยัยซี้ไม่สนใจฉัน กลับร้องกรี๊ดๆ แล้วตั้งหน้าตั้งตาดูพีเอสพีของตัวเองต่อไป โดยไม่ลืมที่จะเอามายัดแถมๆ หน้าฉันด้วย

=_=_;

ภาพพิธีกรหนุ่มซี่่เล่นเปลี่ยนเป็นภาพพีวีวีเกม ความสวยงามของภาพเป็นไปตามคำโฆษณา เพลงป๊อปแนวใสๆ ดังกล่อขึ้นพร้อมตัวละครที่ค่อๆ โผล่ออกมา

สาวน้อยตัวเอกในเกมก้าวลงมาจากรถยนต์คันใหญ่ เธอเงยหน้าขึ้นมองโรงเรียนที่อยู่ตรงหน้า สายลมที่พัดมาเบาๆ ทำให้เธอต้องใช้มือจับผมของตัวเองมาไว้ด้านข้าง ไม่นานนักหนุ่มหล่อสี่บุคลิกก็ปรากฏตัวออกมา...

หนุ่มคนแรกยื่นนึ่งมองตรงมา ผมสีดำและนัยน์ตาสีดำสนิทยังทำให้เขาดล้ายเจ้าชายน้าแข็งเข้าไปทุกที เขาเพียงแต่ยื่นเฉยๆ เอามือล้วงกระเป๋าไว้ ตัวหนังสือน่ารักๆ ที่เขียนคำว่า 'Vince' ก็ปรากฏขึ้นบนหน้าจอ

ไม่นานภาพก็เปลี่ยนมาที่หนุ่มคนที่สอง เขาคนนี้มีผมสีน้ำตาลอ่อนตากลมโตทำให้เจ้าตัวดูน่ารักกว่าสามหนุ่มที่ยืนอยู่ เขาส่งยิ้มทะเล้นๆ มาให้พร้อมยื่นอมยิ้มมาให้หน้าจอ ตัวหนังสือปรากฏขึ้นมาอีกครั้งว่า 'Chelsea'

ถัดไปเป็นภาพหนุ่มผมสีน้ำตาลไหม้ หน้าของเขาดูเจ้าเล่ห์นิดๆ อาจเพราะตาที่เรียวเล็กของเขาก็เป็นได้ เขาส่งยิ้มเจ้าเล่ห์พร้อมยกมือสาวน้อยขึ้นจุมพิตทันที ตัวหนังสือปรากฏขึ้นมาว่า 'Fancy'

ภาพตัดไปที่หนุ่มคนสุดท้าย ผมสีดำอมน้ำตาลเป็นประกายเมื่อกระทบกับแสงแดด เขามองสาวน้อยอย่างอบอุ่นพร้อมส่งรอยยิ้มพิถีพิใจมาให้ มือที่ซ่อนอยู่ในกระเป๋ากางเกงยกออกมาลูบผมสาวน้อยอย่างอ่อนโยน ตัวหนังสือปรากฏอีกครั้งว่า 'Xenon'

ภาพเปลี่ยนไปที่ทั้งสี่หนุ่มยื่นจับมือสาวน้อยเอาไว้ เธอมองซ้ายขวาอย่างลังเล แล้วตัวหนังสือก็ค่อๆ ปรากฏขึ้นเป็นครั้งสุดท้ายว่า...

'แล้วคุณล่ะพร้อมจะละลายหัวใจไปกับเราหรือยัง?'

10

"กรี๊ด! บั่น น่ารักไ่มั้ยละ ^O^" ยัยซี่่ถามฉันด้วยสีหน้าเคลิ้มฝัน "อืม...เพลงเพราะดี ใครร้องนะเพลงนี้ ไซ่วงบักบีมปะ" ฉันพุดอย่าง

ไม่ใส่ใจเท่าไร

"บั้นอะ! ฉันหมายถึงเกมอะ" ยัยซิมทำหน้าบูดแล้วสะบัดหน้าไปอีกทาง
เฮ้อ~ ความจริงต้องบอกว่าคนสร้างเกมเจ๋งจริงๆ ภาพที่ออกมาสวย
มากเลยละ รวมทั้งตัวละครด้วย เหมือนจริงสุดๆ ถึงว่าทำไมเด็กผู้หญิง
ถึงติดกันทั้งบ้านทั้งเมือง

ก็...มันออกจะน่าเล่นนี่นา

"จ๊าๆ น่ารักดี น่าเล่นมากเลยยยยย" ฉันตอบประซอดอย่างเอาใจ
ทำให้ยัยซิมหันมามีพร้อมยื่นกล่องเกมจิบหนุ่มมาให้ฉัน

"ให้ฉัน?" ฉันถามยัยซิมอย่างงงๆ

ยัยซิมไม่ตอบ เพียงแต่พยักหน้ารับพร้อมส่งยิ้มหวานมาให้ ฉันรับ
เกมมาอย่างงงๆ แต่พอฉันรับปุ๊บ ยัยซิมก็อ้าปากบ๊าย

"หาร้อยถ้วนจ๊ะ ๗๐๗" ยัยซิมพูดพร้อมแบมือรอรับเงิน

"ค่าอะไรของแก"

"เฮ้อ! เพื่อนเลิฟจ๋า ก็ค่าเกมไง เนี่ยฉันได้มาสองแผ่นเลยขายต่อ
ให้แก่ ขายถูกสุดๆ เลยนะ ที่ร้านอะเขาขายกันเป็นพัน แต่ฉันถือว่าเรา
เป็นเพื่อนกัน เห็นมั้ยว่าฉันแสนดีขนาดไหน"

"=)=!! ไม่เอาอะ" ฉันบอกพร้อมส่งกล่องเกมคืนให้ทันที

เท่านั้นแหละยัยซิมก็ร้องไวยวยขึ้น

"บั้น นี่ถูกสุดๆ แล้วยะ ช่วยหน่อยสิ ไม่รู้ล่ะ ลินค้าเอาไปแล้ว
ไม่รับคืน พรุ่งนี้อย่าลืมเอาเงินมาจ่ายฉันด้วยนะ ไปละ บ้ายบาย~ ๗๐๗"
ยัยซิมพูดอย่างรวดเร็วพร้อมชิงกลับบ้านทันที ทั้งฉันให้ยื่นแอ้อและอึ้งมองมัน
จากไป

"เฮ้ย!! เดี่ยวสิ..." แต่ยัยซิมก็หายวับไปกับตา

=)=;; เฮ้อ~ ชีวิต

ฉันก้มลงมองกล่องเกมในมือ ที่แท้จุดประสงค์ของยัยนั่นก็...นะ =O=

ฉันนั่งจ้องกล่องเกมอย่างใช้ความคิดอยู่ในบ้าน เฮ้อ~ เอาไงดี จะลอง
เล่นดีมัยนะ เท่าที่เห็นภาพมันก็สวยอยู่ แต่ที่ต้องเสียเงินหาร้อยนี่สิคิดหนัก

11

--;; หรือจะเอาไปคืนดี ไม่ได้ๆ ขึ้นทำอย่างนั้นยัยซิมต้องบ่นไปสามวัน
สามคืนแน่ๆ เอาพะ! คิดซะว่าได้เกมเครื่องราคาแล้วกัน คิดได้แล้วฉันก็ลงมือ
แกะกล่องเกมทันที

ว้าวววว~ O()O

ข้างในเลิศมากๆ มีพ็อกเก็ตบุ๊กรูปสี่เหลี่ยมเล่มเล็กๆ แถมให้ด้วย
นี่เก๋ดีบุ๊ก ส่วนนี้ก็เป็นเกม เอ่อ...มีกระดาษทิชชูแถมให้ด้วยหรอเนี่ย

ฉันมองไปที่ห่อกระดาษทิชชูที่มีรูปปากดีแดงขนาดใหญ่ดูย้วยวน
ตรงกลางห่อ ระหว่างริมฝีปากบนและล่างมีรอยแยกนิดๆ ไว้สำหรับดึง
กระดาษทิชชูออกมา

อะ~ มีตัวหนังสือเขียนไว้ด้วย 'เอาไว้ซับก้ำเดานะเบบี๋ จากแฟนซี'
=()=!! อะ เอ่อ... (พูดไม่ออก) ตานี้มันเพลย์บอยชัดๆ

ฉันหยิบของชิ้นต่อไปมาดู เป็นอมยิ้มรสกล้วยหอม มีข้อความเขียน
ไว้อีกเช่นเคยว่า 'อมยิ้มกล้วยหอมจะทำให้อารมณ์ดีเยี่ยมสุดๆ โมงเลยครับ
เชื่อมมสิ ^^ จากเซลซี'

ฉันเอื้อมมือไปควานหาของในกล่องต่อทั้งที่ตายังมองอมยิ้ม ก็ถูกใจ
อยู่นะ แต่ทำไมต้องเป็นรสกล้วยหอม =_;;

เจอแล้ว เอ้? ปากกาหรอเนี่ย

ฉันวางอมยิ้มแล้วหยิบปากกาขึ้นมาพิจารณา เป็นปากกาสีชมพูน่ารัก
ข้างบนเป็นรูปกล้วยไอศกรีม มีน้ำแข็งเกาะอยู่รอบๆ กล้วยและย่อยลงมา
มีข้อความสั้นๆ เขียนไว้ว่า 'ให้ จากวินซ์'

วินซ์? ไซคนตาตุ่ที่โผล่ขึ้นมาเป็นคนแรกหรือเปล่านะ ถ้าใช่...ฉันเดา
ไม่ถูกเลยว่าเขาจะทำหน้ายังไงตอนไปซื้อปากกาหวานแหววแบบนี้มา อีๆ
^O^

และของชิ้นสุดท้ายในกล่อง... ผ้าเช็ดหน้าสีขาว มีลายดอกไม้เล็กๆ
น่ารักและข้อความปักอยู่ตรงมุมหนึ่งของผ้าเช็ดหน้าว่า 'อย่าร้องไห้เลยนะ
ผมจะคอยปกป้องคุณเอง จากซินอน'

ฉันไม่ใช่คนอ่อนแอสักหน่อย ซิซะ! =3= ฉันดูแลตัวเองได้นะ ฉัน
บ่นในใจพร้อมวางของทั้งหมดลงบนโต๊ะ อดที่จะเขินหน่อยๆ ไม่ได้จริงๆ

12

>///< เขาสร้างตัวละครออกมาได้มีเสน่ห์อย่างไม่น่าเชื่อเลย

ฉันหยิบแผ่นเกมมาใส่พีเอสพีสี่ซิมพู่อ่อนของฉันแล้วนั่งลงที่เตียง ภาพที่ปรากฏขึ้นมาไม่ต่างจากที่ตั๋ยซิมเปิดให้ฉันดูเมื่อตอนเย็นเท่าไร เพียงแต่ไม่มีพิธีกรที่พูดมากนัก หลังจากจบพิธีวิกก็มีช่องให้ฉันพิมพ์ชื่อตัวเองลงไป

13

ฉันพิมพ์ชื่อ 'กำปั้น' ลงไปในช่องแล้วกดตกลง

ภาพเปลี่ยนเป็นภาพโรงเรียนแห่งหนึ่ง มีหญิงสาวก้าวลงมาจากรถยุโรปสุดหรู ชายชราที่ยืนรออยู่หน้าประตูดูเหมือนจะรู้อยู่แล้วว่าเธอจะมาเวลานี้ ชายชราทักหัวให้หญิงสาวพร้อมพาเธอเข้าไปข้างใน

เธอเดินตามเขาเข้าไปเรื่อยๆ จนถึงห้องที่มีป้ายติดไว้ว่า 'ห้องผู้อำนวยการ' หลังจากนั้นเธอนั่งลงบนเก้าอี้ แล้วผู้อำนวยการก็เอ่ยว่า "สวัสดีค่ะ ฉันเป็นผู้บริหารของโรงเรียนนี้..."

ยังไม่ทันที่ผู้อำนวยการจะพูดจบ ฉันก็รีบกดปุ่มโอวีวีๆ ทำให้บทสนทนาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

เฮ้อ~ เมื่อไรหนุ่มๆ จะออกมาละ =3=

หลังจากที่ฉันเมื่อยมือกับการกดปุ่มโอประมาณห้านาที การคุยมาราธอนของผู้อำนวยการโรงเรียนนี้ก็จบลง =()=; และแล้วสีหนุ่มที่ฉันเห็นในพีวีก็ออกมา!

ว้าว~ O()O!!! พวกเขาช่างหล่ออะไรอย่างนี้!

ชายหนุ่มผมสีดำอมน้ำตาลเดินนำหน้ามาพูดกับผู้อำนวยการ น้ำเสียงของเขานุ่มทุ้มน่าฟังเป็นที่สุด

"ซินหลานรัก ป้าฝากนักเรียนใหม่คนนี้ด้วยนะ"

"ครับคุณป้า" เขาพูดพร้อมหันมายิ้มให้ฉันอย่างอ่อนโยน

เขาเดินมาตรงหน้าฉันพร้อมยื่นมือมาให้

"สวัสดีครับ ผมซินอน มีอะไรก็ปรึกษาผมได้ ผมเป็นหลานคุณป้า

นะครับ" เขาพูดคำว่า 'คุณป้า' พร้อมบ้วนปากไปทางผู้อำนวยการ

คิก~ เขาน่ารักจัง >O<

ไม่นานเพื่อนของเขาอีกสามคนก็เดินมาสมทบ

"สวัสดิ์ดีสาวน้อย ฉันทแฟนซี จะเรียกฉันว่า 'แฟน' เฉยๆ ก็ได้นะ" เขายิ้มเจ้าเล่ห์พร้อมยกมือฉันขึ้นมาจุมพิตทันที

"ซี อย่าทำอย่างนั้นสิ!" เสียงใส่หันไปดูหนุ่มเพลย์บอยแล้วหันมาแนะนำตัวกับฉัน

"ผมเซลซีครับ อะ ผมให้ครับ ^O^" เซลซียิ้มอย่างน่ารักแล้วส่งอมยิ้มรสกล้วยหอมมาให้ฉัน

"แนะนำตัวสิวินซ์" เซลซีหันไปสะกดวินซ์

"วินซ์" เขาบอกแล้วหันหน้าหนีไปทางอื่น

"เอาล่ะจะเด็กๆ รู้จักกันแล้วก็พาเพื่อนไปดูรอบๆ โรงเรียนสิ" หลังจบประโยคผู้อำนวยการ ก็มีข้อความสี่ข้อความปรากฏขึ้นมาในกรอบ

- ไปเดินเล่นที่สวนกับชินอน
- ไปกินไอศกรีมกับเซลซี
- ไปดื่มกาแฟกับแฟนซี
- ไปเดินดูห้องเรียนกับวินซ์

เออ? ให้เลือกนั้นหรือ อิม... ไปกับชินอน หนุ่มที่อ่อนโยนคนนั้นก็ดีอยู่หรอก แต่ฉันจะเงินกินไปนะสิ >///< เดียวค่อยหาโอกาสไปกับเขาทีหลังก็ได้ ส่วนไปกับแฟนซีนี่มีแต่เสียกับเสีย ฉันว่า เอ่อ... หมายถึงว่าต้องเปลืองตัวแน่ๆ เดาจากเหตุการณ์ กับดาวินซ์นี่ยิ่งแล้วใหญ่ วันๆ ทำทางเขาจะไม่พูดอะไร ฉันได้เป็นใบ้แน่ =0=;; งั้นฉันเลือกเซลซี หนุ่มน้อยน่ารักก็แล้วกัน =.=

ฉันกดเลือกคำตอบที่สอง หลังจากนั้นภาพก็เปลี่ยนไปอีกครั้ง...

หาวว~ ฉันตื่นขึ้นมาด้วยสภาพใต้ตาคล้าสุดชีวิต แฮ้อ ไม่น่าเชื่อว่าฉันจะติดเกมนั่นเข้าอย่างจัง มันเหมาะกับคนที่ไม่มีแฟนสุดๆ เลย ก็แหมหนุ่มๆ ในเกมเอาใจสุดๆ เลยนี่นา ^O^

ก็อากๆๆ

"ลงไปกินข้าวได้แล้ว คุณนายสายเสมอ" เสียงที่ตั้งอยู่บนหน้าจอห้องฉันไม่ใช่เสียงใครที่ไหน เสียงพอร่างคู้ย่นุ้ยของตัวเอง เห็นพุงใหญ่อย่างนั้นตำรวจมือหนึ่งเลยนะ

"ค่าๆ เตี่ยวับันลงไป" ฉันตอบพอรพร้อมมองเงาตัวเองในกระจกอีกครั้ง แฮ้อ~ สภาพอุจาดตาจริงๆ =_=;

อืม... ฉันยังไม่ได้บอกเลยสินะว่าพ่อของฉันเป็นถึงผู้กำกับ พ่อเนะงานหนักมาก แถมยังต้องมาดูแลฉันอีก ฉันเลยต้องเข้มแข็งให้มากๆ ส่วนคุณแม่จากพวกเราไปนานแล้วละ ฉันเลยตั้งปณิธานกับตัวเองว่าจะช่วยพ่อให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ฮ่าๆๆ พุดแบบนี้แล้วเงินจ้งเลย >///<

หลังจากกินข้าวกับพ่อเสร็จ ฉันก็ไปโรงเรียนโดยไม่ลืมขอเงินพอรห้าร้อยบาทถ้วนตามที่ยัยซิมเรียกร้องมา ฉันเดินไปขึ้นรถเมล์ เห็นเด็กนักเรียนหญิงเกือบทุกคนถือพีเอสพีกันคนละเครื่องเล่นนอร์ธเมด บางคนก็เอาของที่ได้จากกล่องเกมมาโชว์กัน ฉันเห็นผู้หญิงที่ยืนใกล้ถึงขย่ะสี่เขียวถึงขั้นซื้ออมยิ้มรสกล้วยอะไรนั่นมาอมเป็นโหลๆ ส่วนผู้หญิงที่ยืนพึ่งเสาดูอยู่ใกล้ถึงขย่ะสี่เหลืองเอาผ้าเช็ดหน้ามาถูไถหน้าตัวเอง แบบว่า...ออกแนวโรคจิตนิดๆ เกมของเขาดังจริงๆ =(=);;

ฉันเดินมาถึงห้องเรียนพร้อมอาการคันปากยิบๆ เพราะอยากระบายความน่ารักในเกมที่ฉันเจอเมื่อคืนให้เพื่อนฟังเหมือนกัน ^O^

แต่ยังไม่ทันที่ฉันจะก้าวขาเข้าห้อง เสียงยัยซิมก็แหลมปริ๊ดมาก่อนตัวซะอีก

"บันนนนน~ เป็นไงบ้าง เกมที่ฉันแนะนำสนุกปะ"

"สนุกกกกก"

"เหรอ งั้นดีเลย ห้าร้อยจะ ^O^" พอดฉันหลุดปากออกมา ยัยซิมก็แบมือมาขำหน้าฉันทันที ยัยเพื่อนคนนี้นี่!!! =(=);;

15

ฉันส่งเงินให้ยัยซิมก่อนจะถูกลากไปที่โต๊ะเรียน พอได้นั่งปั๊บ
ความน่ารักในเกมที่ฉันและยัยซิมได้เจอก็ถูกพ่นออกมาแบบไม่หยุดหย่อน
ไม่อยากจะยอมรับเลยว่า...ฉันติดเกมนี้แล้วจริงๆ!!!

"บ๊น เป็นครั้งแรกเลยนะที่ฉันเห็นแกติดเกม ไม่น่าเชื่อว่าสาวบิกบี้น
แถมทีนทีกอย่างแกจะบ้าเกมเหมือนคนอื่นได้" ยัยซิมทำหน้าล้อเลียน

"เดี๋ยวหอะ บิกบี้นอะไรอะ" ฉันทำตาเซียวใส อะไร ฉันก็แค่เป็น
ลูกนายตำรวจที่แข็งแรงเกินผู้หญิงไปตืดหนึ่งเท่านั้นเองนะ

"ว่าแต่แกชอบใคร" ยัยซิมไม่สนใจ กลับยื่นหน้ามาถามฉันแทน

"ฉันเหรอ ก็ชอบทุกคนแหละ แต่เมื่อคืนฉันลองจีบเชลชีดู ตอนนึ
ก็เลยชอบเชลชีที่สุด เขาน่ะเอาใจเก่ง แถมน่ารักมากฯฯ เลยด้วย" ฉันบอก
พร้อมทำตาเคลิ้มฝัน เขาน่ารักจริงๆ นะ ๗๐๗

"ส่วนฉันชอบวินซ์ล่ะ เขาเย็นชาเหมือนพระเอกในซีรีส์เกาหลีที่ฉัน
เคยดูเลย อีๆ"

"ยะ แม่นางเอกซีรีส์เกาหลี"

"ฮ่าๆฯฯ ๗๐๗" แล้วเราสองคนก็หัวเราะออกมาพร้อมกัน
ตลอดทั้งวันเราคุยกันแต่เรื่องเกม ฉันแอบได้ยินเพื่อนคนอื่นคุยกัน
ด้วยล่ะว่าจะจีบพร้อมกันสี่คน อีๆ ไว้ฉันจะลองมั่ง ๗๐๗

ฉันเดินกลับบ้านอย่างอารมณ์ดี แวะซื้อขนมครกเจ้าประจำหน้า
ปากซอยไปฝากพ่อด้วย

"ซอริ ซอริ กินซี่ กินซี่ มั่นดีๆ~"

>0< ฉันฮัมทำนองเพลงของวงเฮซซูไปจนถึงหน้าบ้านอย่างสบาย
อารมณ์

ว้าว~ รถพ่อกลับมาแล้ว แอบไปจ๊ะเอ๋ให้พ่อตกใจเล่นดีกว่า ว่าแล้ว
ฉันก็ค่อยๆ เดินย่องเข้าไปในบ้าน ได้ยินเสียงจิ้งจั่งมาจากห้องรับแขก เอ๊ะ?
พ่อกำลังสวดอะไรอยู่นะ สงสัยช่วงนี้งานหนัก จับผู้ร้ายไม่ได้เลยหันไปพึ่ง
ไสยศาสตร์แหงมๆ =_=) จริงๆ นะ พ่อเคยเป็นอย่างนี้เมื่อสองปีก่อนล่ะ

ฉันย่องเข้าไปใกล้ห้องรับแขกเรื่อยๆ เสียงที่ได้ยินจิ้งจั่งๆ ตอนแรก
เริ่มชัดเจนขึ้นว่าเป็นเสียงคนคุยกัน ไม่ใช่เสียงสวดแต่อย่างใด พ่อกำลัง

16

